Vil han genrejse Havenes Fred,
uden dog deres Frihed at krænke?
Kan han skabe en Domstol et Sted,
som den evige Fred os kan skænke?

— — Lad os haabe, han finder et Raad,
saa vi alle kan Fredsflaget hejse,
Lad os haabe, han magter en Daad,
der den blødende Verden kan rejse,

At han sist gaar den eviges Bud
og sig vogter for Magtsvimlens Gliden,
saa han føler sit Ansvar for Gud
som hans mægtige Redskab i Ti-Tiden,

Ja, at han, som til Verdensmagt kom,
nu maa mindes paa Magtfyldens Tinde,
at en større end han holder Dom,
naar den sidste Domstid er inde.

Edv. Egeberg.

Udsluppen Fuglefængerens Snare.

Ved Martin Rasmussen.

Det er ikke Misbrug af Vens eller Venindes Fortrolighed, men i fuld Forstaaelse og med given Tilladelse, at et Stykke af en Kvindes Livshistorie her bliver meddelt.

Hun fortæller selv:

Jeg er opvokset i et godt Hjem. Mine Forældre var velhavende, men levede ikke i nogen Maade overdaadigt. Til mit nittende Aar var jeg hjemme og blev vænnet til at tage fat med i al Husets Gerning.

Derefter rejste jeg, efter eget Ønske og med mine Forældres Samtykke, til en anden By, hvor jeg fik Plads som „ung Pige i Huset."

Det Hjem var i høj Grad forskelligt fra mit Barndomshjem.

Gudsfrygt, Ærbødighed for alt, hvad der var helligt, som jeg var vant til i mit Hjem, var fuldstændig banlyst der.

Havde mine Forældre anet, at det var et saadant Hjem, var jeg ikke kommet der. Jeg var ogsaa selv ked af det, og følte mig i Begyndelsen saa fremmed og saa ulykkelig, at jeg stundom omgikkes med Planer om at flygte derfra.

Det var et rigt Hjem, et umaadelig overdaadigt Hjem, hvor der alligevel levedes over Evne. Det endte da ogsaa efter nogle Aars Forløb med, at det hele styrtede sammen. Manden blev arresteret for Vekselfalsk.

I det Hjem var jeg i to Aar, der paa mange Maader var Udlændighedsaar i Fangenskab og Nød; thi det jeg havde med fra mit Hjem, fra Faders og Moders Bibel- og Lønkammertimer, blev jeg efterhaanden løsnet fra, jeg fik Lyst til Verden, og kom ud i Verdenslivets Tankesæt og Levevis.

Der kom jævnligt i det Hjem en ung Mand, der, trods det at han var noget ældre end jeg, bedaarede mig i den Grad, at jeg i lange Tider slet ikke var mig selv, jeg var som fortrollet af hans Smiger og overmaade store Venlighed og Offervillighed overfor mig.

Han fortalte mig Gang paa Gang, at han elskede mig over alt i Verden.

Jeg troede ogsaa, jeg elskede ham, og beruset, som jeg var, af Theatrenes, Koncertsalenes, Ballernes og de fine Selskabers Atmosfære, gav jeg ham mit Hjerte uden at ane, at jeg i Grunden var en Slavinde, der under Orkestrenes brusende Toner dansede efter en Slavefogeds knaldende Pisk. Men Gud bevarede mig fra det værste, og hjalp mig til i Tide at faa Øjnene op for den frygtelige Fare, jeg befandt mig i.

Trods det overfladiske, lystige Liv, hvor jeg af al Magt søgte at jage enhver alvorlig Tanke, og ethvert helligt Minde fra min lyse Barndomstid paa Døren, havde jeg Tider, Øjeblikke, naar jeg var ene, hvor jeg følte mig saa forpint, saa ulykkelig, at jeg ønskede, jeg havde Vinger, saa jeg kunde flyve langt bort — tilbage til mit Barndomshjem.

Jeg gyste for Natten, jeg var bange for at være ene. Min Samvittighed anklagede mig, men jeg gjorde, hvad jeg kunde, for at bringe den til Tavshed.

Intet Menneske anede, hvad jeg led; thi jeg blev mere og mere øvet i at spille den muntre Verdensdames Rolle.

Den Mand, jeg havde givet mig hen til, og som paa tusinde Maader forsikrede mig om sin Kærlighed, turde jeg ikke betro mit Hjertes dybe Nød.

Paa mine Forældres Breve mærkede jeg, at de var bange for, at det ikke gik mig vel.

I mine Breve fortalte jeg om alt andet, end det jeg vidste, mine kære Forældre helst vilde vide noget om. Jeg fortalte ikke om min Forlovelse eller noget af det, jeg derved var bleven ført ind i.

Men der var et Skrig i min Sjæl, som kun han hørte, den trofaste Hyrde, der var ude at lede efter sit vildfarne Barn.

— — —

Det var Juleaften, mit Herskab var rejst og skulde blive borte hele Julen.

Himlen var mørk, Stormen susede, og Regnen piskede paa Ruderne. Jeg kunde have det lunt og hyggeligt inden Døre, men mit Hjerte lignede den stormfulde Natur derude, og over mit Livs Himmel drev tunge mørke Skyer.

Min Forlovede havde jeg ikke set det sidste Par Dage.

Var han syg? — Var han — — Uh, nej!

Jeg turde ikke tænke en eneste Tanke til Ende.

De frygteligste Billeder, de forfærdeligste Scener foresvævede min Sjæl. —' — Dog nej — nej — — han havde jo forsikret mig om sin Kærlighed.

Jeg var syg af Længsel efter at se ham og tale med ham.

Han kom ikke, saa jeg maatte ud, hvordan Vejret saa end var. Jeg tog Overtøj paa, jeg mere løb end gik, som et jaget Vildt gennem de vaade Gader, hen hvor han boede.

Jeg ringede paa — jeg ventede — jeg ringede igen — — og ventede.

Der blev ikke lukket op.

Jeg gik bort, angst, urolig og bedrøvet.

Paa Maa og Faa ilede jeg gennem Gaderne, jeg vidste ikke, hvor jeg skulde gaa hen.

Da hørte jeg Kirkeklokkerne ringe.

„Der er Gudstjeneste," tænkte jeg, og uden at have Tanker om at gaa i Kirke gik jeg den Vej.

Da jeg kom til Kirken, følte jeg en uimodstaaelig Trang til at følge Skaren, der i det Øjeblik strømmede ind gennem den aabne Dør.

Jeg satte mig paa den nederste Bænk indenfor Kirkedøren.

Efterhaanden fyldtes Kirken til sidste Plads.

Orgelets Toner bruste, og Salmesangen begyndte:

— Lovet være du Jesus Krist —

En Herre, der sad ved Siden af mig, tilbød mig en Salmebog.

Jeg takkede, men jeg kunde ikke synge. Jeg kunde kun græde.

I brusende Kor lød det:

Fattig kom du til Jorden ned
Aldede Armod og Usselhed,
Fattig du gjorde dig med Flid,
Rige blev vi til evig Flid,
O Gud ske Lov!

Jeg hørte Ordene, jeg kunde Salmen udenad, jeg havde sunget den saa tit hjemme, men jeg følte mig saa fattig — saa fattig — saa grænseløs ulykkelig.

Prædikenen hørte jeg ikke.

Jeg spejdede og spejdede — — mon h a n skulde være der?

Dog nej, taabelige Tanke! Slige Steder kom han ikke, og siden jeg havde lært ham at kende, havde jeg heller ikke været i Guds Hus.

Da Gudstjenesten var sluttet, og jeg vilde rejse mig, fortnede det for mine Øjne, jeg sank tilbage og besvimede.

Da jeg vaagnede til Bevidsthed igen, befandt jeg mig i den Mands Hjem, som i Kirken havde laant mig sin Salmebog.

Jeg laa paa en Chaiselong, han og hans Hustru stod ved Siden af hinanden og saa paa mig. Det var gamle unge Mennesker begge to.

Det undrede mig at erfare, at de to unge Ægtefolk kendte mig, og paa en for mig ildevarslende Maade gav de ogsaa til Kende, at de kendte den Mand, jeg var forlovet med.

Med bange Anelser spurgte jeg: „Er han ikke en god Mand?"

Ægtefolkene saa med talende Blikke paa hinanden. Det forekom mig, at den unge Kone nikkede til sin Mand.

Derpaa sagde han: „Hvis De er stær nok til at høre Sandheden, saa kan jeg fortælle Dem noget, som De sikkert vil blive bedrøvet over, men jeg tror, det er min Pligt at advare Dem, da Gud nu paa underfuld Maade har ført Dem ind i vort Hjem."

„Tal — tal" sagde jeg i nervøs Spænding. „Jeg kan taale alt." Det var som mine Kræfter fordobledes. — Jeg ventede tunge Slag.

„Den Mand, De har skænket Deres Fortrolighed, er en Spiller, en slet Person. — Jeg kørte forleden Dag i Sporvogn sammen med ham. — I Sporvognene skal man vogte sig for, hvad man siger. — Han tog sig ikke i Agt. — Jeg tror ikke, han var ædru. Han sad og talte med en anden Herre. I Samtalens Løb sagde den anden: „Og du elsker hende, siger du, saa du ikke kan leve uden hende — — ha — ha!" — Han svarede med et lunt Smil: „Hun er en sød lille Gaas, jeg tror, hun bliver nem at komme ud af det med — og saa er hun en lille Guldklump, forstaar du."

(Sluttes paa sidste Side.)

Danmark

Den spanske Syge. Der blev den 31. Okt. paa Københavns Hospitaler indlagt ca. 85. Patienter med Influenza. Det er saaledes atter en Nedgang i Sammenligning med de første Dage af Ugen, og paa samme Maade synes det at forholde sig med Antallet af nye Patienter. Der er ikke Tvivl om, at Tallet for denne Uge vil blive betydelig mindre end i de to foregaaende Alle praktiserende Læger tror, at Epidemien nu har kulmineret, men Lægernes Arbejde er langtfra blevet mindre, og flere af dem udtalte, at der rundt om i Hjemmene ligger mange Patienter, som er saa haardt angrebne af Lungebetændelse, at de ikke vilde kunne taale Transporten til Hospitalet.

De københavnske Privattheatre har nu begyndt at indstille Prøverne, og dermed bortfalder i Henhold til Kontrakterne Personalets Gager. Det nye Theater, Casino og Nørrebros Theater lukkede ifl. „Natt." fuldstændigt i Torsdags. Dagmartheatret indstillede fra 1. Nov. Prøverne, dog kun for nogle Dage, og om Theatrets økonomiske Forpligtelser overfor Personalet er der endnu ikke truffet nogen Bestemmelse.

Direktør Svend Wedels rejsende Selskab er indtil videre opløst, da saa godt som alle Provinstheatre sandtes lukkede.

Sundhedsstyrelsen meddeler: Under Influenza-Epidemien vil ældre medicinske Studenter med medicinsk Embedseksamens 2. Del A. faa Tilladelse til at assistere syge Læger i Provinsen, særlig paa Landet, under vedkommende Læges Ansvar.

Overassistent ved Statsbanernes 3. Trafiksektions Kontor Kaj Turen er død af spansk Syge, 41 Aar gl.; han havde været syg i 14 Dage, og man mente allerede, at han var over det værste, da han fik en Hjertelammelse, der gjorde Ende paa hans Liv. Den afdøde var Lærer paa Statsbanernes Jernbaneskole i Roskilde.

København, 1. November. Dronningens Befindende er uforandret. Man anser det for givet, at Dronningen, som siden i Gaar Morges har ligget til Sengs af spansk Syge, er bleven smittet gennem Kronprinsen, som har overført Smitten fra Kadetskolen, hvor han er Elev. Kronprinsen er dog ikke selv angreben.

Den spanske Syge griber stadig mere om sig. I Dag er Borgmester Kapers 33aarige Hustru afgaaet ved Døden. Skifterettens Dødsliste for København tæller i Dag 63.

Paa Hospitalerne er der konstateret Nedgang i Antallet af Indlæggelser; men Dødsfaldenes Antal er i stadig Stigen.

Skagen, 1. November. Der er i Gaar indtruffet to nye Dødsfald, og dermed har den spanske Syge krævet 13 Ofre her i Byen, deriblandt 3 unge Ægtepar, som efterlader sig mange Børn.

Hjørring, 1. November. Der er nu forefaldet adskillige Tilfælde af spansk Syge her i Byen, og det er derfor besluttet at lukke Skolerne og Biografteatrene, ligesom Koncerter og andre offentlige Forlystelser er forbudte. Overlæge Ewertsen, som netop i Dag kunde fejre 25 Aars Jubilæum som Læge i Hjørring er blandt de syge. 2 Hjørringensere, der er døde af spansk Syge som Soldater i København og Holbæk, begravedes i Dag her i Byen.

Viborg, 1. November. Paa Garnisonssygehuset her ligger for Tiden 24 Menige, som alle er meget haardt angrebne af spansk Syge. I Dag er en af dem død.

Silkeborg, 1. November. I Aftes er det første Dødsfald af spansk Syge forefaldet i Silkeborg, idet Restauratør R. E. Thomsen, „Lunden", er afgaaet ved Døden, 32 Aar gl.

Vejle, 1. November. Den spanske Syge menes nu at have naaet sit Højdepunkt her i Byen, men nogen Nedgang er ikke at spore. Blandt de sidste Ofre er en af Egnens kendte Landmænd, Propritær Langhorn af Rugballegaard. Han blev 37 Aar gl.

Ny Behandlingsmetode. EfterForlydende anstiller for Tiden (først i Nov.) en københavnsk Læge en Række Forsøg med at bekæmpe Sygdommen ved Hjælp af en ny Indaandingsmetode. De Stoffer, han anvender dertil, skal være ganske enkle og kunne faas paa ethvert Apotek. Men for at forebygge Hamstring af Stofferne hemmeligholdes Opfindelsen, indtil dens Brugbarhed er dokumenteret, og indtil der er truffen Rationeringsbestemmelser.

Serum-Instituttet har efter sikkert Forlydende gennem Sundhedsstyrelsen ladet udgaa en Opfordring til de praktiserende Læger om at være Instituttet behjælpelig med, at der kan foretages en landsomfattende Undersøgelse vedrørende hele Epidemien, dens Optræden, Sygdomsaarsagerne, Smitteoverførelsen osv.

Menighedsplejen og Epidemien. Ny Hjælp. For hver Dag der gaar modtager De Samvirkende Menighedsplejer flere Gaver, men der trænges ogsaa til dem.

Den 27. Okt. sendte Deres Majestæter Kongen og Dronningen 24 Flasker gl. Portvin fra den kongelige Vinkælder. Det var en kærkommen Gave, fordi der ofte i de ubemidlede Hjem trænges til styrkende Midler, og styrkende Midler er som bekendt for Tiden kostbare. Næste Dag sendte Fabrikken „Ferrin" 100 Flasker Ferrin, ogsaa en kærkommen Gave.

Det vilde være ønskeligt, om Menighedsplejen kunde faa nogen Frugt og Grøntsager. Ogsaa Kartofler er velkomne.

Undertøj er der modtaget adskilligt af; men der er ogsaa megen Trang til Linned og Lagener og forøvrigt ogsaa til Sengetøj. En Dame har skænket en Barneseng og Sengeklæder.

Men forøvrigt er det Pengehjælp først og Pengehjælp sidst, som Menighedsplejen trænger til. Enhver lokal Menighedspleje kan telefonere til Fælleskontoret i Badstuestræde 17 og faa Pengehjælp til de ubemidlede Familier, som hjemsøges af Sygdommen, i hvert Fald saa længe Pengegaverne vedbliver at tilflyde Fælleskontoret. I adskillige ubemidlede Hjem, har den lokale Menighedspleje givet Moderen eller en ældre Datter Vederlag for at blive hjemme og passe de Syge i Stedet for at gaa paa Arbejde. „Kr. Dgbl."

Bolshevikerne i Horserød. Det var just ikke med de gladeste Følelser, at man i Helsingør og Omegn modtog de russiske Flygtninge fra Ribe-Egnen, skriver „Hels. Av.". Det var jo en helt anden Kategori Fanger i Modsætning til de syge og kraftløse, udhungrede Mænd, der kom fra Fangelejrene i Tyskland og Østrig. Man forudsaa at der vilde blive en Del Brøvl med disse Elementer, som allerede var fyldt med bolshevikiske Ideer, der ikke skjelner mellem mit og dit og ikke er bange for at øve Vold. Indbrud har de allerede foretaget. I Lejren, hvor de ikke gider røre sig hverken til det ene eller det andet, er de obsternasige, nægter at spise den gode danske Kost. De gaar, naar de har Lyst, og i disse Dage overskrides Helsingørs Gader med Bolsheviker, hvis virkelige Maal er at flygte ud af Landet.

Forleden har det været helt galt. Paa Lappen har der været posteret Politi for at passe paa de omstrejfende Russere, der naturligvis søgte efter Baade til at flygte bort i.

Værre var det Aften og Nat forud for første Nov. i Hellebæk—Aalsgaarde, hvor en Bande paa 40—50 Stykker holdt til og plejede Raad. Her, hvor der ikke var mandstærkt Politi, kunde de rigtig agere Bolsheviker. Hos Brageren mødte de og købte Brød, for hvilket de begyndte med at aflevere Mærker, men da disse slap op, truede de Ekspeditionen til at udlevere. Man saa sig derfor nødsaget til at lukke Butikken. Oppe ved Kirkegaarden havde de stjaalet Brædder. De havde nemlig undersøgt Forholdene ved Stranden og her set, at Fiskerne havde taget Aarerne ind i Husene fra de paa Land optrukne Baade. Brædderne skulde bruges som Aarer. Imidlertid holdt Befolkningen Vagt. I Aalsgaarde lykkedes det nogle Russere at stjæle en Baad, og de stak af, men et Bøsseskud fra Vagtholdet fik dem til at vende tilbage. I Hellebæk var nogle i Færd med at sætte en Baad i Vandet, men Trusel med en Revolver fik dem fra Forehavendet. Det lykkedes at sætte nogle Flygtninger fast.

Man spørger uvilkaarligt: Hvorledes er det militære Opsyn i Horserød-Lejren? Kan virkelig Flokke paa 40—50 Mand uden videre gaa, saa er der virkelig ingen Grund til at have militært Vagthold med skarpladte Geværer derude: saa kan man ligesaa godt sende nogle gamle Koner ud at passe paa. I alle Tilfælde synes vi, at det nu kan være nok. D'Hrr. Bolsheviker er ved at blive en Plage for Befolkningen, der f. Eks. i Hellebæk og Aalsgaarde næsten ikke tør vove sig ud om Aftenen. Nu maa der tages fat med haard Haand, for at Befolkningen i hvert Tilfælde kan føle sig tryg.

Affedsgave. Pastor H. J. Levinsen til Gjørlev og Bakkendrup har ifl. „Kalb. Dagbl." ved Affeden modtaget et Sølvbæger med 1256 Kr. samt en Adresse fra Beboerne.

Store Byggeprojekter. Et Kvarter til 50,000 Beboere. En Række Konsortier i Nærheden af København har ifølge „B. T." sluttet sig sammen om at planlægge Bebyggelsen af et Areal paa ca. 600 Tdr. Land af Københavns og Rødovre Kommunes Jorder omkring og syd for Damhussøen. De 280 Tdr. Land ligger paa Københavns Grund og ca. 320 i Rødovre Kommune. Den Mand, der har sat sig i Spidsen for denne store Plan, er Direktør, cand. jur. Chr. B. la Cour, der enten er Formand for eller leder de Konsortier, som er traadt i Fællesarbejde.

Der foreligger allerede udarbejdet et meget kompliceret Vejnæt og en detailleret Bebyggelsesplan, planlagt af Ingeniør Birch-Petersen og Arkitekterne E. Selden og Baumann i Samarbejde med de kommunale Myndigheder.

Der udlægges 6,300,000 Kvadratalen til Villagrunde og 500,000 Kvadratalen til Bebyggelse med Huse paa 3 Etager. Længden af samtlige projekterede Veje er 46 Kilometer, og i Løbet af 2—3 Aar skulde alle Vejplanerne være bleven til Virkelighed.

Konsortiet er gaaet ind paa at indrømme Københavns og Rødovre Kommuners Bygningsmyndigheder en Approbationsret med Hensyn til alle de Bygninger, der skal opføres paa Grundene. Det er saaledes lagt i Kommunernes Hænder at sikre en social forsvarlig og en tiltalende og smuk Bebyggelse.

Paa de 500,000 Kv. Alen, som ogsaa skal belægges med Villaservitut, maa kun opføres Beboelsesbygninger med højst 3 Etager. Her tænkes blandt andet indrettet Butikker til Kvarterets Behov.

Regner man 2000 Kv.-Alen til en Villagrund, vil der blive Plads til ca. 3250 Villaer a 2 Lejligheder a 4 Beboere, hvilket giver ca. 26,000 Beboere. Paa de 500,000 Kv.-Alen vil, naar man regner med 3 Værelsers Lejligheder, blive Plads til ca. 6000 Lejligheder a 4 Beboere, hvilket giver 24,000 Beboere.

Grundene staar Konsortiet i 3,600,000 Kr., og Parcellerne sælges til imellem 70 Øre og 1 Kr. 25 Øre pr. Kvadratalen med en Udbetaling af ca. 30 Kr. og med en Afviklingstid af ca. 15 Aar. Der er allerede solgt ca. 900 Parceller.

3 Millioner! Danmark bliver større! Paa Fredag vil der skrives „Kr. Dgbl." af 30. Okt. ske en historisk Begivenhed: Danmarks Folketal vil naa de 3 — tre — Millioner. Ved Folketællingen den 1. Juli i Fjor var Folketallet 2,960,000, og paa Grundlag af Opgørelsen over Fødsler og Dødsfald samt over Udvandringen til oversøiske Lande, er Folketallet 1. Juli i Aar beregnet til 2,990,000 — det vil sige, der mangler kun 10,000 i den tredie Million. Da Folketallet stiger med 30,000 aarlig — ca. 1 pro mille — vil vi altsaa paa Fredag være naaet saa vidt, at vi begynder paa den fjerde Million.

Two New War Books.

The Cross at the Front.

Fragments from the Flanders trenches. — A book that radiates faith and hope and courage. Experiences of a field chaplain as related by Thomas Tiplady.

Price $1.00 net.

The Soul of the Soldier.

Sketches from the western battle front by the author of "The Cross at the Front".

Price $1.25 net.

Danish Luth. Publ. House,
Blair Nebr.

Luthers christelige Betragtninger

Denne fortrinlige gamle Andagts- og Opbyggelsesbog med Læsestykker til hver Dag i Aaret udvalgte af Luthers samlede Skrifter, og som nu foreligger i nyt og særdeles tiltalende Udstyr, bør nu i Reformations-Festaaret finde Indgang i ethvert luthersk kristeligt Hjem, hvor den ikke allerede findes. Prisen er sat forholdsvis meget lavt, — nemlig til $1.00. Partipris opgives paa Forlangende til Kolportører og Forhandlere.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
Blair, Nebr.